

TÂM THÀNH KHUYẾN THIỆN

Đời mặt kiếp trầm luân trong biển khổ.
Cõi trần gian nhiều bệnh chướng thiên tai.
Người tâm tu hành thiện chẳng mấy ai!
Kẻ mưu chước hại nhân thường hung bạo.

Câu thiện ác đáo đầu sinh hữu báo.
Từ ngàn xưa Thiên luật vốn chí công.
Trời Đất tuy vô cực rộng mênh mông.
Lưới nhân quả một mảy lông chẳng lọt.

Tòa Tam Giáo xử phân không thương xót.
Đấng Hóa Công từ ái Đạo Trời khai.
Phật Thánh Tiên hạ thế cứu muôn loài.
Thuyền Bát Nhã đón đưa người giác ngộ.

Ai hữu phước gặp Tam Kỳ Phổ Độ.
Ai mai duyên chung hưởng Đại Xá Ân.
Thất ức niên hạnh ngộ chẳng bao lần.
Công quả mọn đủ giải trừ vạ nghiệp.

Khuyên ai xét tội tình từ muôn kiếp.
Khuyên ai thường sám hối gỡ lỗi lần.
Đoạn đam mê quyến luyến cõi hồng trần.
Tâm cửa Phạm lập công hầu đoạn khổ.

Tu cho đặng cứu Cứu Huyền Thất Tổ.
Tu cho danh rọi sáng Hội Long Hoa.
Tu cho thông Đạo lý rõ chánh tà.
Tu cho đạt tâm từ bi bác ái.

Lời thành thật khuyên ai đừng e ngại.
Chớ tưởng lầm tu là chuyện hoang đàng.
Trải bao nhiêu vinh nhục đặng giàu sang.
Ngày chung cuộc khác chi Huỳnh Lương mộng.

Chớ lầm nghĩ kiếp sau tu chẳng muộn.
Đừng phôi pha quên cựu vị, ngôi xưa.
Điểm Linh Quang Thầy tặng hóa dư thừa.
Chơn Thần Mẹ ban cho đành vong phế.

Đầu cúi lạy Đấng Từ Bi Thượng Đế.
Xin giải trừ bệnh chướng lẫn thiên tai.
Dụng Huyền Linh phổ hóa Đạo Cao Đài.
Kính Tận Độ siêu thăng hồn giác ngộ.

Lời chân thật... khuyên ai lìa cõi khổ.

THEO GÓT CHÂN THẦY

Gẫm danh lợi nơi cõi phù vân tạm,
Tựa sương mai tan biến giữa mênh mông.
Như vàng mây giữa bão tố cuồng phong,
Người trần thế vẫn tranh nhau từng chút.

Nên oan nghiệt, gây đau lòng muôn phút,
Dụng mưu mô chẳng kể đến nghĩa tình.
Dục vọng sâu, đời khổ lụy nhân sinh,
Vỡ vết hết, chẳng màng ai khổ hận.

Cuộc tranh chấp tựa chợ đời chen lấn,
Gây đặng cay cho muôn kẻ hiền lương.
Kẻ trí mưu được hưởng lộc phi thường,
Người thất thế mãi ôm sầu khóc nghẹn.

Ngày chung cuộc, của đời ai giữ vẹn?
Góp bao nhiêu rồi cũng trả bụi hồng.
Miếng lợi danh như ánh mộng hư không,
Được rồi mất giữa dòng đời vạn biến.

Chi bằng sống giữ lòng thanh hướng thiện,
Dốc thân tâm tìm Đạo lý cao sâu.
Thánh hiền xưa truyền chí nguyện nhiệm màu,
Đời thanh đạm, xa lánh trần oan nghiệt.

Trong rừng vắng nghe chuông chiều tha thiết,
Hương lòng thiền, rũ bụi tục thế gian.
Tâm thanh nhàn, theo bóng Phật, Tiên lan,
Tâm an lạc, chẳng lụy phiền thế sự.

Cùng bằng hữu, đàm thơ vui vãn tự,
Gương hiền nhân, chuyện đạo đức luận trao.
Ngắm trăng thanh, bàn chí lớn thanh cao,
Tình huynh đệ trà thơm vui ly cạn.

Đường nhân thế, kiếp người như gió thoảng,
Như vó câu qua khung cửa vờn xoay.
May duyên lành gặp Đại Đạo Cao Đài,
Nguyện theo gót Chí Tôn tìm giải thoát.

Tam Bửu dâng ... kiếp sanh Thầy định đoạt.

SAO CỨ MÃI

Sao cứ mãi đắm chìm trong tứ khổ,
Nghiệp căn sinh, bệnh, lão, lại hoàn không.
Bao nghiệt oan, nào giảm, lại chất chồng,
Lìa cõi thế, danh kia vinh phần mộ.

Sao cứ mãi hoài nghi đời bể khổ,
Mộng huỳnh lương mưu tính chuyện trần gian.
Cuộc lợi danh gieo bao cảnh trái ngang,
Ngày chung cuộc kinh cầu siêu tỉnh thức.

Sao cứ mãi đam mê vào nhục thực.
Thú cầm kia cũng biết khổ biết đau.
Trước chất vào Thần mờ mệt hư hao.
Chết bặt tiến không Thần đưa Thánh rước.

Sao cứ mãi đam mê vào phẩm tước.
Danh lợi quyền vô nghĩa cõi hư vô.
Phạm Thiên điều hồn đọa chốn Phong đô.
Nhìn cuộc thế vẫn xoay trong tuyệt vọng.

Sao cứ mãi chuộng đời hơn Đạo trọng,
Gặp Tam Kỳ Phổ Độ chẳng lập công.
Bóng thời gian tựa gió ngựa qua song,
Ngày tận diệt cảnh sầu đầy cõi thế.

Sao cứ mãi phạm vào câu minh thệ:
“Nguyện theo chơn Ngọc Đế chẳng lòng hai.
Nguyện hợp đồng gìn luật lệ Cao Đài.
Sau lỗi thệ thì Thiên tru Địa lục.”

Sao cứ mãi ... thời gian không đợi mãi.

TRI ÂN NGƯỜI NẪM XUỐNG

ANH nằm xuống giữa chiều buồn lặng lẽ,
Cát bụi vương che bóng mộ đơn sơ,
Một lần qua, đời gió lộng hững hờ,
Và mây xám nhuộm trời lam khói tỏa.

ANH nằm xuống, bỏ lại ngày gian khó,
Lệ từng rơi ướt đầm cả quê hương,
Ngọn cờ bay cho chính nghĩa phi thường,
Người chiến sĩ gửi thân mình vào đất.

Bạn bè đâu, những nụ cười chân thật,
Lời hẹn thề giờ đã vỡ tan thôi,
Vùng trời xanh từng in dấu phai phai,
Nay lộng gió, tiếng kinh cầu lan tỏa.

ANH nằm xuống, cuộc đời thôi vội vã,
Khối sầu tan như sóng cuốn xa bờ,
Đất ôm ANH, tình đồng đội tôn thờ,
Trong yên giấc, hồn tựa mây phiêu lãng.

Triệu tấm lòng khắc tên ANH trong sáng,
Chung đất Trời, chung ước nguyện một đời,
Và hôm nay, lửa đạn đã ngừng rơi,
Xin ANH thấy bóng Thiên Đường rộng mở.

Lòng ngưỡng mộ, xin tri ân muôn thuở,
Người chiến binh dũng cảm chẳng tiếc gì,
Tâm nguyện cầu lòng thành kính khắc ghi,
Đất Mẹ gọi, ANH về trong thương tiếc.

CẢM ƠN ANH HY SINH CHO ĐẤT VIỆT!

TRƯỜNG THI THỌ KHỔ

Tu là đồ trường thi công thọ khổ.
Đấng Thiên Liêng hằng vạch nẻo soi đường.
Bậc hiền nhân muốn đoạt phẩm phi thường.
Trước tòng khổ sau cùng người thọ khổ.

Có khổ hạnh mới mong về đất Tổ.
Có thương đau mới thấu lẽ vô thường.
Thọ khổ đời là mang sự yêu thương.
Làm xoa dịu nỗi sầu đau bất tận.

Gặp cảnh khổ gắng gìn tâm kiên nhẫn.
Gặp nghiệt oan vui trả nợ tiền khiên.
Không trách người năng cầu nguyện Ân Thiên.
Ban hồng phước điển lành trừ tà mị.

Cứ lánh khổ kiếp sanh sao đoạt vị,
Mãi thanh nhàn định nghiệp trả sao đây.
Nợ nơn sanh nợ cơm áo nợ Thầy.
Không thọ khổ sao đền ơn cao quý.

Xưa Tiên Phật đã vì Đời khổ lụy.

Chúa khổ hình trên Thánh Giá vì ai.
Phật Thích Ca Bình Bát giúp ăn mày.
Đức Hộ Pháp khổ tù đầy vì Đạo.

Lòng từ ái giúp người qua phiền não,
Bước đường tu đâu tránh khỏi đắng cay.
Chí bền gan vượt khổ chẳng chao mày,
Trong thử thách tâm khai nguồn chánh giác.

Lửa đau thương rèn thân tâm an lạc,
Ánh từ quang xua nghiệt chướng mịt mờ.
Trải trăm năm rồi cũng hóa cõi mơ,
Thân khổ ải nhưng lòng luôn tỉnh ngộ.

Tu là đổ ... trường thi công thọ khổ.

XƯA MỘNG TƯỚNG

Xưa mộng tưởng trần gian là cõi thật,
Cả cuộc đời theo đuổi chuyện nhân sinh.
Chuộng công danh, quyền quý lợi riêng mình,
Mơ phú quý, thi văn đầy ảo ảnh.

Xưa mộng tưởng cấp bằng là sức mạnh,
Tuổi thanh xuân làm một sách sân trường.
Đỗ kỹ sư, thạc sĩ chuộng văn chương,
Kiến văn ấy gây sân si cuồng vọng.

Xưa mộng tưởng tình yêu là lẽ sống,
Yêu thiết tha trong biển khổ luân hồi.
Nhưng nào hay, tâm ý đã dần trôi,
Tình duyên ấy như mây chiều tan biến.

Xưa mộng tưởng tu chỉ làm điều thiện,
Giúp nhơn sanh vượt biển khổ tang thương.
Nhưng thu về phiền muộn mãi vấn vương,
Bao năm tháng vẫn chưa thông đạo lý.

Xưa mộng tưởng cõi trần đầy tuyệt mỹ,

Mộng lều tranh tuổi mát bóng chiều vơi,
Nhưng đời như gió cuốn lá vàng rơi,
Phút an lạc thoáng qua như mộng ảo.

Xưa mộng tưởng người tu trong cửa Đạo,
Nguyện phải đời theo chơn lý lập công.
Nào ngờ đâu cửa Đạo lắm cuồng phong,
Mê sắc tướng, công kia gầy thêm họa.

Xưa mộng tưởng tu chỉ làm công quả,
Bao thu qua đến Thất giúp nhơn sanh.
Nhưng trong lòng vẫn sân hận, cạnh tranh.
Nào hay biết chữ Tâm là chữ Đạo.

Xưa mộng tưởng, nay hồi tâm chuyển hướng.

CẦU NGUYỆN CHO LOS ANGELES

Lửa Trời đốt cả rừng xanh,
Khói mây phủ kín địa danh đau lòng.
Nhà tan, người mất bể không,
Tiếng kêu ai oán giữa đồng khói bay.

Mẹ ôm con nhỏ trong tay,
Cha rời tổ ấm đắng cay đoạn trường.
Những ai giữa cảnh tang thương,
Lệ nhòa đôi mắt, đêm trường lạnh căm.

Cầu xin Thầy Mẹ từ tâm,
Đưa tay cứu vớt muôn trăm mạng người.
Chúng con thành kính nguyện lời,
Hiệp tâm dâng cả một đời thương yêu.

Năm nay Ất Ty lửa thiêu,
Ngũ hành dự báo hiểm nghèo nặng mang.
Xin người khắp chốn nhân gian,
Hiệp tâm cầu nguyện, lòng vàng niệm kinh.

Nguyện sao Hỏa, giảm nhiệt tình,
Trần gian bớt cảnh điêu linh khổ sầu.
Mai này hoa nở nhịp cầu,
Mùa Xuân tươi thắm nhiệm màu hòa ca.

XUÂN VÀNG TRONG BÓNG NHẬT

Xuân lại đến, nắng hồng gieo khắp lối,
Một tuổi thêm, gần bước với Trời cao.
Xuân thoáng qua, đời như bóng trắng chao,
Ừ tỉnh mộng, kịp đà xưa tách bến.

Xuân là nhắc cội nguồn nơi ta đến,
Mãi yêu đời, theo gió bụi trần ai.
Duyên Đạo màu như hoa nở giữa ngày,
Tâm thanh bạch, dấu đường xa chẳng ngại.

Xuân vừa thắm, cành mai vàng tự tại,
Mạch thời gian chẳng đợi bước chân ai.
Xuân cứ yêu, đừng mãi tiếc xuân dài,
Hạt từ đức, gieo thêm lòng nhân ái.

Ngày xuân mới, hồn nhiên như thơ dại,
Luyện chân tâm để đức sáng cao vời.
Tu thiện lành, cõi Trời chẳng xa xôi,
Tâm thanh thoát về quê xưa bến giác.

TẾT ĐẾN NHỚ QUÊ XƯA

Chiều nghiêng gió thoảng qua thềm,
Mây trôi vạn hướng tìm miền cố hương.
Lặng thầm giữa chốn tha phương,
Tâm ta bỗng thoáng vấn vương ngày nào.

Nhớ quê, ngõ nhỏ hanh hao,
Mái tranh khói tỏa, rơm rào đầu sân.
Bờ tre gió lộng ngập ngừng,
Tiếng gà gáy sớm vang lưng quê xa.

Xuân nay vắng bếp lửa nhà,
Mảnh trăng soi bóng ngõ là năm xưa.
Giọt sương thấm đẫm chiều mưa,
Dáng quê khuất nẻo, lòng chưa yên lành.

Ta ngồi vọng ngóng trời xanh,
Hồn như sóng nước chòng chành nhớ mong.
Bóng hình dẫu khuất non sông,
Quê xưa mãi gọi trong lòng xót xa.

Đường đời lắm ngã đi qua,
Quê hương một mối đậm đà chẳng phai.
Xuân này dẫu bước đường dài,
Hồn ta vẫn hướng ngõ ngoài làng quê.

Ta mơ một sớm quay về,
Bên dòng sông nhỏ lắng nghe gió chiều.
Mắt nhìn rắng đỏ tiêu diêu,
Quê hương rạng rỡ, lòng xiêu bến bờ.

Chiều nghiêng bóng gió mộng mơ,
Vấn vương mây trắng thẩn thơ quê trời.
Hồn ta trôi giữa chơi vơi,
Nhớ miền cố quận, ngậm ngùi khói sương.

Quê xưa bếp lửa bên đường,
Mái tranh ấm áp, giọng thường thân quen.
Rặng tre nghiêng bóng êm đêm,
Tiếng ru vọng lại qua miền năm nao.

Xuân về chẳng pháo rộn rào,
Chỉ còn quạnh quẽ, buồn nào sánh đây?
Ngõ quê khuất bóng trời mây,
Mắt trông thăm thẳm, lòng gầy tơ vương.

Lặng nghe gió gọi bên đường,
Ngàn xa hóa cận, vấn vương từng ngày.
Ta như lữ khách lưu đày,
Quê xưa bóng nước, mộng đầy sông trăng.

SANG NĂM MỚI

Sang năm mới nguyện lòng tầm Chân Lý,
Rũ bụi trần, thanh thoát bước trần ai.
Học tĩnh tâm, vượt thoát nẻo bi hoại,
Nương Đạo pháp, dựng đường soi giác ngộ.

Sang năm mới khẩn cầu ân Vi Hộ,
Mở huệ quang soi sáng tánh vô minh.
Nương Chí Linh huyền diệu cõi vô hình,
Dâng Tam Bửu, Thầy định phần cứu độ.

Sang năm mới nguyện cùng người thọ khổ,
Bước từ bi trải rộng khắp nhân sinh.
Nguyện gieo duyên, nối kết nghĩa chân tình,
Tâm an lạc lan tỏa trên trần thế.

Sang năm mới học bước chân trí tuệ,
Mang Đạo màu, đến rừng thẳm non sâu.
Ánh Phật quang, rạng chiếu khắp bể dâu,
Kinh vô tự khai đường người chí Thánh.

Sang năm mới giữ lòng gìn Đạo hạnh,
Bước vững vàng qua bão tố muôn phương.
Nguyện lìa xa phiền não cõi vô thường,
Gieo công đức, vẽ đời thêm ý Đạo.

Sang năm mới lập công tạo phước báu,
Trả nợ đời trả định nghiệp tiền khiên.
Trả công ơn Thầy Mẹ tạo thiện duyên,
Ân tái kiếp gặp Tam Kỳ Phổ Độ.

Sang năm mới chữ bi thay chữ khổ,
Trái hương lành thấm đượm cõi nhân gian.
Nguyện dân hòa, quốc thái, đời thịnh an,
Cầu thế giới trường tồn trong hạnh phúc.

Sang năm mới, người cùng ta ..... đổi mới!

VINH DANH NGƯỜI PHỤ NỮ

(Ngày 8 tháng 3)

Người Mẹ – Biển Trời Yêu Thương

Mẹ gánh nặng bao ngày không kể xiết,
Tóc phai màu theo năm tháng hao gầy.
Tiếng ru ngọt vang trong từng nhịp điệu,
Lòng bao dung như biển rộng trời mây.

Mẹ thức trắng đêm dài lo con bệnh,
Lệ âm thầm theo những tiếng thở than.
Dẫu vất vả chưa từng nghe than vãn,
Vẫn vững lòng qua bão tố gian nan.

Người Vợ – Ngọn Lửa Gia Đình

Người vợ quý vun đắp đời chung thủy,
Giữ gia đình trong êm ấm an vui.
Trong gian khổ vẫn nở cười trù mến,
Nguyện bên chồng qua bão tố ngược xuôi.

Lời êm ái dịu dàng như suối mát,
Xua nhọc nhằn sau ngày tháng lao đao.
Bếp lửa đỏ như tình yêu nồng thắm,

Sưởi lòng người những ngày lạnh chiêm bao.

Người Cô Giáo – Người Lái Đò Tri Thức

Cô đứng lớp bao mùa thu lá đỏ,
Dẫn học trò qua muôn nẻo đường xa.
Bụi phấn trắng phủ đầy trên trang vở,
Tấm lòng cô vẫn son sắc chan hòa.

Dù năm tháng mái đầu dần điểm bạc,
Chữ nghĩa còn theo tiếng trẻ ê a.
Bao thế hệ đi về nơi bốn bể,
Nhớ cô hiền, người tận tụy dạy ta.

Người Nông Dân – Người Giữ Hồn Quê

Nắng mơi sớm lưng trần còn ướt đẫm,
Tay vun trồng mong lúa chín vàng bông.
Dẫu nhọc nhằn chẳng một lời than trách,
Lúa trở bông là hạnh phúc trong lòng.

Giữa cánh ruộng chân trần đi sớm tối,
Áo phai màu theo nắng gió quê hương.
Một cuộc sống chan hòa cùng sông núi,
Gieo ân tình trên mỗi bước trên đường.

Người Y Tá – Thiên Thần Áo Trắng

Tận hiến sức cho đời không tiếc nuối,
Giữa phòng khuya đôi mắt vẫn chưa mờ.
Bàn tay ấm xoa dịu từng cơn bệnh,
Lòng bao dung thoáng nhẹ tựa vầng thơ.

Dấu nước mắt đôi lần rơi lặng lẽ,
Vẫn kiên trì đứng vững giữa gian truân.
Vì sinh mệnh chưa từng ngơi giây phút,
Hiến cuộc đời cho sự sống muôn dân.

Người Nữ Phước Thiện - Thiên Thần Cao Đài

Nữ tín hữu đi gieo từng hạt giống,
Dựng đời lành theo Phước Thiện cao sâu.
Tay nâng đỡ bao người trong hoạn nạn,
Hương nhân sinh đến ánh sáng nhiệm mầu.

Nguyện giữ Đạo một lòng không lay chuyển,
Lấy từ bi làm ánh sáng trong tim.
Dù nghịch cảnh vẫn không hề thoái bước,
Bước chân bền Pháp Đại Đạo luôn tìm.

ĐƯỜNG VÀO CỬA ĐẠO

Đường đạo chẳng riêng một lối vào,
Ba nền tôn chỉ kết thanh cao.
Nho truyền nghĩa trọng rèn nhân đức,
Đạo dạy tâm linh hướng đạo màu.

Phật pháp dẫn người xa vọng chấp,
Thiền tâm soi tỏ cõi trần lao.
Đạo đâu chỉ ở lời kinh tụng,
Hạnh đức làm nên đạo nhiệm màu.

Tu luyện tinh thần thêm vững bước,
Trau rèn thân thể chẳng xiêu nao.
Thầy trao chánh Pháp lời chân thật,
Thấm đượm bao đời vẫn dạt dào.

Chẳng cần văn cú hoa cao vút,
Chỉ nguyện người đời hiểu đạo sâu.
Một tiếng trẻ thơ còn thấu tỏ,
Huống chi kẻ học chẳng thông cầu.

Lời Thầy giản dị nhưng uyên áo,
Dẫn lối nhân gian đến nhiệm màu.
Hành Đạo vững tâm theo chánh Pháp,
Tam Kỳ rạng rỡ dưới Trời cao.